

պարտականս խոհեմամիտ եւ իմաստութեան պատուող արքայի՝ ընծայեցի զփոքր զայս գրկունք, որ կոչի Քերական, ամ 'ի քերել և եւ զտել զամենայն բանախօսութեան իրագործութիւն՝ վեցեակ կատարելաթիւ սորին մասամբքն...: Արդ՝ իայսմ ժամանակի որ էր թուականիս Հայկազնեան տումարի ՉԽԲ, գրեցաւ գրկունքս... Արդ որք ընթեռնուք զայս բան յիշատակի՝ եւ օգտիք յարուեստական գրոյս իմաստութենէ, յիշեսցիք բարի յիշմամբ զբարեպաշտ թագաւորն Հեթում. հայցել՝ իՏեառնէ թողութիւն մեղաց, եւ իննդրել արքայութիւն անմահական կենաց. յիշել ընդ նմին եւ զսրբասնունդ եւ զբարեբարու եղբարս նորա, զոր սնուցանէր երկիւղիւ Տեառն եւ ուսմամբ իմաստութեան»: Տես եւ զգովեստ նորին՝ ըստ ասանդելոցս յէջ 103, ' իբնագրին, եւ ' իծանօթութեան, որ Ստեփանոսի Կրակեցոյն է բան, ամն իմաստասիրի կամ իմաստից սպասաւորի, որպէս ինքն ասաց (547):

527. Ֆիլիպ.– Փռանկ հեղինակ ազգաբանութեան Անդրաճովու տոհմից (Familles d'Outremer) ասէ, ըստ թարգմանութեան Հեթմոյ Պատմչի. « սա ծանուցանէ զի ըմբռնողք նորին 'ի Թիլ՝ էին Ճօֆրի տէրն Սարուանդիքարի եւ Պոռքսիմոսն Տրդատ: Ֆիլիպն պս

529. Պատմութիւն Լեւոնի Ա.– Մինչդեռ 'ի տպագրել էին յետին բանք յուսոյ իմոյ, (յառաջին ատուրս ամսեան յունիսի, 1885), եհաս 'ի ձեռս իմ համառօտ Պատմութիւն Ռուբինեանց՝ զործ Հեթմոյ տեառն Կոռիկոսի. յորում գրէ եւ զայս բան. «Արար պատերազմունս մեծամեծս, որպէս գտա ' իհապատում զիրս Պատմութեան նորա»: Ստուգիւ ուրեմն գրեալ կայր լիապատում զիրք զործոց արժանաւոր թագաւորին Լեւոնի. մնայ արդ փափագելի վերայայտնութիւն գրոցն: